

Τί είναι πατρίδα; Ενα κομμάτι τής Γης μας που φιλοξενεί ανθρώπους γεννημένους εκεί και έτοιμους να θυσιαστούν για να το προστατεύσουν από ξένους εισβολείς. Δεν χρειάζεται σημασία αν το κομμάτι γης που είναι πατρίδα για κάποιους είναι μικρό ή μεγάλο, πλούσιο ή φτωχό, ο λαός του το αγαπά πάντα με πάθος. Οι πεινασμένοι στο Μπαγκλαντές ή στην Αιθιοπία αγαπούν την πατρίδα τους με το ίδιο πάθος, όπως οι Νορβηγοί ή οι Ελβετοί. Οι αφροαμερικανοί λατρεύουν τις ΗΠΑ όσο οι λευκοί παρά τα βασανιστήρια που υπέφεραν σαν δούλοι. Αυτό είναι πατριωτισμός, άδολος, ειλικρινής. Οπως το πεινασμένο παιδάκι προτιμά να ζήσει κοντά στην φτωχή μητέρα του, παρά με μια πλούσια κυρία που θέλει να το υιοθετήσει, που προτιμά το στεγνό μαστό τής μάνας του από το νόστιμο φαγάκι μέσα από κουτί.

Εμείς οι Έλληνες δεν είμαστε διαφορετικοί και λατρεύουμε την πατρίδα μας, που στην μακρά ιστορία της χύσαμε ποταμούς αίματος και προσφέραμε το βίος μας για να την προστατεύσουμε από τις ορδές εχθρών. Ομως ανέκαθεν υπάρχει μια μικρή ομάδα συμπατριωτών μας που διχάζει αυτό τον υπερήφανο λαό, επειδή βάζουν πάνω από την πατρίδα το συμφέρον τους, τα προσωπικά πιστεύων τους, τους φίλους και αρχηγούς τους, το χωριό τους, το σύλλογό τους, την ιδεολογία τους, τη ματαιοδοξία τους.

Λένε ότι είναι Έλληνες, αλλά η Ελλάδα είναι πολύ χαμηλά στο κατάλογο των προτεραιοτήτων τους, αφού υπηρετούν τον εθνικό διχασμό π.χ. σαν «βασιλικού» ή «βενιζελικού», με τον Μεταξά ή εναντίον τού Μεταξά, με την χούντα ή ενα-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

ντίον τής δικτατορίας.

Ενας συμπάροικος μου ανέφερε χαρακτηριστικό επεισόδιο, όταν ο καλλιτεχνικός όμιλος στην κωμόπολη του πήγε να παρουσιάσει θεατρικό έργο σε γειτονικά χωριά όπου τον υποδέχτηκαν με σύνθημα «έχω οι ξένοι!». Και αξίζει να αναφέρουμε τί είπε για τους Έλληνες σ

ζουν να είναι «Βασιλικοί» ή «Βενιζελικοί», «χουντικοί» ή «αντιστασιακοί», ενώ γι' άλλους που δεν έχει λήξει ο εμφύλιος πόλεμος οι αριστεροί είναι... μιάσματα!

Είναι αυτό πατριωτισμός; Να χωρίζουμε την παροικία σε δεξιούς και αριστερούς, σε Ορθόδοξους και Γνήσιους Ορθόδοξους, σε κοι-

Πατρίδα και πατριωτισμός

πρώην ο αυστραλός πολιτικός αρχηγός του Εργατικού Κόμματος και αρχιτέκτονας της μεταπολεμικής μεταναστευτικής πολιτικής Αθα Κόλγουελ: «Μου αρέσουν οι Έλληνες αλλά το πρόβλημά τους είναι πως συνεχίζουν τον Πελοποννησιακό Πόλεμο. Ομως αν δεν το έκαναν δεν θα ήταν Έλληνες(!)».

Οι εθνικοί διχασμοί είναι κατάρα για κάθε χώρα και αν δεν τους υποφέραμε η Ελλάδα θα ήταν σήμερα το διαμάντι τής Ευρώπης. Το ίδιο θα λέγαμε για την ομογένεια στην Αυστραλία όπου αντί για Έλληνες είμαστε κυριολεκτικά από δέκα χωριά χωριάτες. Ενώ στην Ελλάδα, τουλάχιστον, έχουν θεραπεύσει με τη λήθη τις πληγές του παρελθόντος, στην παροικία μας υπάρχουν αυτοί που ακόμη συνεχί-

νοτικούς και παπαδικούς, σε μυριάδες εθνοτοπικά σωματεία; Λαός ενωμένος ποτέ προδωμένος και γι' αυτό η παροικία έχει στρέψει την πλάτη της στους διχαστές. Οι διαχωριστικές γραμμές έχουν σβήσει για τη συντριπτική πλειοψηφία τής ομογένειας που υποστηρίζει τις καλές προσπάθειες από όπου και αν προέρχονται.

Ο πραγματικός πατριώτης είναι πρώτα Έλληνας, γιατί μπορεί να είναι Ορθόδοξος, αλλά και Εβραίος, Καθολικός ή μουσουλμάνος, μπορεί να είναι χουντικός ή αναρχικός, δεξιός ή αριστερός, παπαδικός ή κοινοτικός, Εργατικός ή Λίμπεραλ. Ο πραγματικός πατριώτης εργάζεται πρώτα για την Ελλάδα και ύστερα για την Ανω Κρύα Βρύση, επειδή θέλει μια παροικία ενωμένη, δυ-

νατή.

Ο πραγματικός πατριώτης θα συνεργαστεί με τους ιδεολογικούς, κομματικούς και θρησκευτικούς αντιπάλους του ακόμη για την Ελλάδα, επειδή αυτά που μάς ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μάς χωρίζουν.

Την περασμένη Παρασκευή ήμουν προσκεκλημένος στη δεξιώση τής Κοινότητας για το Ελληνικό Φεστιβάλ, αλλά δεν είδα σφυροδρέπανα, δεν άκουσα επαναστατικά συνθήματα, ούτε μάζευαν παιδιά για να τα στείλουν στην... Κούβα, όπως θέλουν να πιστέψουμε κάποιοι. Ήταν μια ελληνοπρεπεστατή εκδήλωση που αφορούσε στον ελληνικό πολιτισμό, όπου οι νέοι είχαν πρωταγωνιστικό ρόλο και προσκεκλημένοι ήταν επίλεκτα μέλη τής παροικίας μας, πολιτικοί, ακαδημαϊκοί, επιστήμονες, επιχειρηματίες, ό,τι θα έβλεπες δηλαδή σε οποιαδήποτε άλλη παροικιακή εκδήλωση.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ οι πραγματικοί πατριώτες πρέπει να περιθωριοποιήσουμε τους διχαστές όποιοι και αν είναι, γιατί μόνο ενωμένοι θα επιβιώσουμε σαν εθνότητα στους Αντίποδες. Αν δεν αποκηρύξουμε τους εξτρεμιστές που μολύνουν το ελληνικό φρόνημα τής ελευθερίας και δημοκρατίας και το χριστιανικό ήθος τής συγχώρεσης, τα παιδιά μας ούτε φιλέλληνες δεν θα είναι στο μέλλον. Ντροπιασμένα θα ζητήσουν αλλού τις απαντήσεις στα διαχρονικά ερωτήματα που προβληματίζουν τους νέους. Αν είναι δυνατόν για απογόνους των Ελλήνων σοφών! Και όμως είναι αν δεν συνετισθούμε και δείξουμε κοινό μέτωπο στις προκλήσεις.

* Δημοσκοπήσεις

Ακόμη μια δημοσκόπηση, ακόμη μια πτώση στη δημοτικότητα τού πρωθυπουργού, Κέβιν Ραντ και οι έξαλλοι πανηγυρισμοί από τα αργυρώνητα ΜΜΕ συνεχίζονται, παρόλο που ο Ραντ είναι παρασάγγες μπροστά σαν προτιμητέος πρωθυπουργός και το Εργατικό Κόμμα θα κέρδιζε τις εθνικές εκλογές, αν γίνονταν το περασμένο Σαββατοκύριακο.

Κάτι πολύ παράξενο, πρωτοφανές θα έλεγα συμβαίνει στο πολιτικό σκηνικό με την συνεχή προβολή τού αρχηγού τής αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, από τα ΜΜΕ σαν τον Μεσσία που θα σώσει την Αυστραλία, από τους σατανικούς Εργατικούς που δεν έχουν κάνει... τίποτε. Ελεος!

* Τα χρήματα τού Χάουαρντ

Για άλλη μια φορά με γλώσσα λανθάνουσα ο πρώην πρωθυπουργός, Τζον Χάουαρντ, εξέφρασε το πιστεύων του ότι αυτός είναι το έθνος. Σε συνέντευξή του, όπως έγραψε χθες ο «Κόσμος», είπε ότι η κυβέρνηση Ραντ αντιμετώπισε την οικονομική κρίση «με τα χρήματα τού Χάουαρντ», αλλά κατάλαβε το στραβοπάτημά του και το διόρθωσε με την υποχώρηση «εντάξει τα χρήματα των φορολογουμένων που εξοικονόμησε ο Χάουαρντ».

Τόση αλαζονία από τον πρώην πρωθυπουργό που σπατάλησε δεκάδες επί δεκάδων δισεκατομμύρια δολάρια για να μειώσει τους φόρους που πληρώνουν οι εκατομμυριούχοι φίλοι του και άφησε να ρημάξουν τα νοσοκομεία, τα λιμάνια, οι δρόμοι και τα νοσοκομεία, ενώ πεινούσαν οι συνταξιούχοι και οι χαμηλοεισοδηματίες.

Στο εγγύς μέλλον θα γράψουμε εμείς τί έκανε η κυβέρνηση Ραντ, αφού ο πρωθυπουργός αποφεύγει να το κάνει και αυτό είναι το μεγάλο μυστήριο, γι' αυτό άλλωστε μειώνεται η δη-

μοτικότητά του. Ελπίζω να το φυλάει σαν δώρο στον δημαρχό Αμποτ όταν αρχίσει η προεκλογική εκστρατεία.

Ομολογώ, πάντως, ότι πολύ με ανησυχεί η επιεικής αντιμετώπιση τού αρχηγού τής αντιπολίτευσης από τον κ. Ραντ και θα πρέπει να ανησυχεί το Εργατικό Κόμμα.

* Δούναι και λαβείν

Εγραψε μεταξύ άλλων ο Γιάννης Παρασκευόπουλος:

Τι πήρε ο πρωθυπουργός από τον Ομπάμα; Ελευθέρας για τους ιθαγενείς να επισκέπτονται το Αμερικα. Αυτό ήταν, την καβατζάραμε την κρίση! Τι έδωσε; Συνδρομή στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας σε διεθνές επίπεδο (Αφγανιστάν, ερχόμαστε). Υποστήριξη για την ευρωπαϊκή ένταξη των Δ. Βαλκανίων ώς το 2014 (bye bye Σκοπιανό). Και «τη βούλησή μας να αναζωογονήσουμε τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, με στόχο πάντα να λύσουμε ζητήματα, ό-

πως π.χ. το θέμα της υφαλοκρηπίδας». Με επιδιαιτησία ή χωρίς;

* Καλό!

- Τί είπε ο Χριστός στους Φαρισαίους την ώρα που έπαιρνε τον σταυρό στην πλάτη του;

- I WILL BE BACK!!!

Ακόμη ένα:

Ο Θεός φωνάζει τον Αδάμ και του λέει:

«Έχω ένα καλό νέο και ένα κακό».

«Το καλό πρώτα» απαντά ο Αδάμ.

Ο Θεός λέει:

«Θα σου κάνω δύο δώρα, ένα μυαλό και ένα πέος».

«Τέλειο, και το κακό;»

«Δεν έχεις αρκετό αίμα για να μπορούν να λειτουργούν και τα δύο συγχρόνως».

* ΣΤΑΘΗΣ. Σ.

«Αλήθεια, ο κ. Γερουλάνος, ο ακούραστος Υπουργός Πολιτισμού, γιατί συνόδευσε τον κ. Πρωθυπουργό στο πρόσφατο ταξίδι του στην Εσπερία και δυτικώς της Εσπ